

Drept comercial - Proba teoretica - Curte de Apel

- 1 Curtea de apel investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței, admitând apelul:**
- A. va schimba în tot hotărârea, va deschide procedura insolvenței și va trimite cauza judecătorului-sindic, pentru luarea măsurilor necesare derulării acesteia;
 - B. va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, pentru deschiderea procedurii insolvenței;
 - C. va anula hotărârea, va deschide procedura insolvenței și va trimite cauza judecătorului-sindic, pentru continuarea procedurii.
-
- 2 După deschiderea procedurii insolvenței debitorului persoană juridică, administratorul judiciar convoacă adunarea generală a asociaților persoanei juridice pentru desemnarea administratorului special. Desemnarea administratorului special se face:**
- A. pe cheltuiala administratorului judiciar;
 - B. pe cheltuiala debitorului, din averea acestuia;
 - C. pe cheltuiala asociaților debitorului.
-
- 3 Regula generală este că de la data deschiderii procedurii de insolvență se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. Nu sunt supuse suspendării de drept următoarele acțiuni:**
- A. acțiunile judiciare în pretenții îndreptate împotriva codebitorilor;
 - B. acțiunile judiciare în contradictoriu cu debitorul având ca obiect răspundere contractuală, deja înregistrate la judecătoria ori tribunal;
 - C. procedurile de executare silită pornite de instituțiile de credit împotriva debitorului.
-
- 4 După data deschiderii procedurii insolvenței, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate proceda de urgență la desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitorului:**
- A. fără a fi obligatorie respectarea termenului legal de preaviz prevăzut de Codul muncii;
 - B. numai cu respectarea termenului legal de preaviz;
 - C. cu respectarea termenului legal de preaviz, care se reduce la jumătate.
-
- 5 Dacă lichidatorul judiciar nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului, acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale întemeiată pe dispozițiile art. 169 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 poate fi introdusă de:**
- A. creditorul care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală, fără a fi necesară desemnarea sa printr-o hotărâre a adunării creditorilor;
 - B. creditorul bugetar ce deține 20% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală, fără a fi necesară desemnarea printr-o hotărâre a adunării creditorilor;
 - C. terțul garant care a fost executat silit și care nu a dobândit calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură.
-
- 6 Persoana împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre definitivă de atragere a răspunderii în temeiul art. 169 din Legea nr. 85/2014 nu mai poate fi desemnată administrator sau, dacă este administrator în alte societăți, va fi decăzută din acest drept:**
- A. timp de 5 ani de la data comunicării hotărârii judecătorului sindic la Oficiul Național al Registrului Comerțului;
 - B. timp de 10 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii;
 - C. timp de 10 ani de la publicarea hotărârii de către Oficiul Național al Registrului Comerțului.
-
- 7 În calificarea clauzelor și a practicilor abuzive într-un contract încheiat între profesioniști, instanța nu este obligată să țină cont de:**
- A. natura bunurilor sau serviciilor;
 - B. poziția dominantă a cocontractantului în raport cu o întreprindere mică;
 - C. domiciliul și/sau reședința asociaților profesionistului persoană juridică.

- 8 Societățile civile constituite în temeiul Codului civil din 1864 se pot transforma în oricare dintre formele de societate reglementate de Noul Cod Civil sau de alte legi, cu respectarea condițiilor prevăzute de acestea. Din această perspectivă, identificați răspunsul greșit:**
- A. răspunderea asociaților, numai față de terți, pentru actele și faptele săvârșite anterior transformării, rămâne supusă legii în vigoare la data încheierii sau săvârșirii acestora;
 - B. răspunderea asociaților, atât între ei, cât și față de terți, pentru actele și faptele săvârșite anterior transformării, rămâne supusă legii în vigoare la data încheierii sau săvârșirii acestora;
 - C. actele săvârșite de societățile transformate, anterior intrării în vigoare a Noului Cod Civil, rămân supuse legii în vigoare la data încheierii lor.
- 9 Cu referire la efectele contractului de societate simplă, următoarea afirmație este adevărată:**
- A. un asociat își poate asocia o terță persoană la drepturile sale sociale fără consimțământul celorlalți asociați;
 - B. administratorii nu pot fi neasociați persoane juridice străine;
 - C. asociații aparenti și asociații oculti nu răspund, ca și ceilalți asociați, față de terții de bună-credință.
- 10 În legătură cu modificarea societăților constituite potrivit Legii nr. 31/1990, următoarele enunțuri sunt adevărate, cu excepția:**
- A. când societatea a emis obligațiuni, nu se va putea proceda la reducerea capitalului social prin restituiri făcute acționarilor din sumele rambursate în contul acțiunilor, decât în proporție cu valoarea obligațiunilor rambursate;
 - B. acționarii nu au un drept de preferință atunci când societatea emite obligațiuni convertibile în acțiuni pentru majorarea capitalului social;
 - C. acțiunile emise în schimbul aporturilor în numerar vor trebui plătite, la data subscrierii, în proporție de cel puțin 30% din valoarea lor nominală și, integral, în termen de cel mult 3 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii adunării generale.
- 11 Asociatul exclus dintr-o societate cu răspundere limitată:**
- A. răspunde de pierderi și are dreptul la beneficii până în ziua excluderii sale, putând cere oricând lichidarea
 - B. nu are dreptul la o parte proporțională din patrimoniul social, ci numai la o sumă de bani care să reprezinte valoarea acesteia;
 - C. nu rămâne obligat față de terți pentru operațiunile făcute de societate până în ziua rămânerii definitive a hotărârii de excludere.
- 12 Lichidarea societății constituită potrivit Legii nr. 31/1990:**
- A. împiedică deschiderea procedurii de insolvență a societății, dar nu liberează pe acționari/asociați;
 - B. trebuie terminată în cel mult 2 ani de la data înregistrării în registrul comerțului a mențiunii de dizolvare;
 - C. poate fi prelungită ca durată, de către oficiul registrului comerțului, la cererea lichidatorului și pentru motive temeinice, cu încă un an, dar nu mai mult de două ori.
- 13 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului:**
- A. a achiesat la argumentele Guvernului român în sensul că soluțiile diferite pronunțate de aceeași instanță în cadrul unor acțiuni civile având un obiect identic, ca urmare a interpretării într-o manieră diametral opusă a aceluiași legi care reglementau funcționarea societăților cooperative, a fost consecința unor diferențe în apărarea realizată de autorități;
 - B. a constatat că absența „scopului legitim” în cazul unui transfer în domeniul public al unor bunuri aparținând unei societăți cooperative nu reiese din lipsa de acțiune a autorităților locale, care au omis a întreprinde vreun demers pentru a utiliza aceste spații în conformitate cu „interesul general”;
 - C. a apreciat că, și în condițiile în care inacțiunea autorității locale căreia bunurile societății cooperatiste i-au fost transferate prin act normativ a putut permite persoanei în cauză să continue să se bucure de acele bunuri, această folosință nu putea fi decât precară, din moment ce bunurile din domeniul public sunt imprescriptibile și inalienabile, oricând autoritatea publică având dreptul de a pretinde restituirea.

14 Referitor la legea aplicabilă acțiunilor având ca obiect constatarea caracterului abuziv al unor clauze contractuale inserate de o întreprindere stabilită într-un stat membru în contractele de comerț electronic încheiate cu consumatori ce își au reședința în alte state membre, C.J.U.E. a stabilit în jurisprudența sa, că:

- A. legea aplicabilă acțiunii în constatarea unei anumite clauze contractuale ce nu a făcut obiectul negocierii trebuie determinată în aplicarea Regulamentului Roma I, privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, doar în cadrul acțiunilor individuale, nu și a celor colective;
- B. legea aplicabilă unei acțiuni în încetare, în sensul Directivei 2009/22, îndreptate împotriva utilizării unor clauze contractuale pretins nelegale în cadrul condițiilor generale de vânzare ale unui comerciant trebuie determinată în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul Roma II, privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale;
- C. nu este abuzivă clauza atributivă de competență care figurează în condițiile generale de vânzare ale unui profesionist, potrivit căreia legea ce reglementează contractul de comerț electronic încheiat cu un consumator este cea a statului membru pe teritoriul căruia se află sediul acestui profesionist, chiar dacă nu a fost negociată cu consumatorul.

15 În cadrul contractelor încheiate între profesioniști și autoritățile contractante sunt considerate clauze abuzive acelea prin care părțile:

- A. stabilesc plata de daune-interese suplimentare;
- B. fixează obligația de punere în întârziere pentru a opera curgerea dobânzilor penalizatoare;
- C. stabilesc dobânzi penalizatoare convenționale într-un quantum mai mare decât dobânda penalizatoare legală.

16 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a reținut că:

- A. sediul unei societăți nu se caracterizează prin obligativitate și stabilitate;
- B. majorarea capitalului social în limita capitalului autorizat este o operațiune cu implicații importante asupra structurii și activității unei societăți;
- C. posibilitatea formulării, în temeiul art. 132 din Legea nr. 31/1990, a unei cereri de anulare a hotărârii adunării generale de mandatare a consiliului de administrație/directorat de a majora capitalul social al societății legitimează absența controlului judiciar asupra deciziei luate ca urmare a punerii în executare a acesteia.

17 Atunci când, într-un contract de antrepriză, părțile au stabilit un preț global (forfetar):

- A. antreprenorul nu poate pretinde o majorare a prețului, cu excepția situației în care justifică un volum mai mare de muncă decât cel inițial prevăzut pentru realizarea lucrării sau a serviciului;
- B. doar beneficiarul poate cere o diminuare a prețului, motivând că lucrarea sau serviciul a presupus un cost mai mic decât cel prevăzut;
- C. prețul global rămâne neschimbat, cu toate că părțile au agreeat anumite modificări la condițiile de executare inițiale, dacă nu au convenit altfel.

18 În cazul în care părțile au prevăzut în contractul lor o clauză penală:

- A. aceasta nu poate fi acordată în același timp cu plata parțială efectuată creditorului de către debitorul culpabil de rezoluțiunea sau rezilierea contractului, chiar dacă părțile au prevăzut această posibilitate;
- B. penalitatea poate fi acordată cumulativ cu executarea în natură a obligației principale, atunci când penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligației principale în locul stabilit;
- C. poate fi redusă de instanță, atunci când obligația principală a fost executată parțial, chiar dacă creditorul probează că această executare nu i-a profitat.

19 Debitorul unei obligații contractuale:

- A. răspunde atât pentru prejudiciile directe cât și pentru cele indirecte produse creditorului prin faptul neexecutării intenționate a obligației asumate;
- B. trebuie să acopere și pierderea suferită de creditor ce era imprezvizibilă la data săvârșirii faptei ilicite, atunci când este culpabil de neexecutarea intenționată a obligației;
- C. răspunde numai pentru prejudiciul pe care l-a prevăzut sau pe care putea să-l prevadă la data încheierii contractului, atunci când forma vinovăției sale nu este una gravă.

20 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în condițiile dovedirii unui interes serios și legitim în promovarea unei contestații împotriva refuzului sau neglijenței debitorului insolvent sau practicianului în insolvență de a efectua compensația, este admisibilă invocarea compensării legale a datoriilor reciproce ale unui alt creditor înscris la masa credală și ale debitorului aflat în insolvență de către un alt creditor îndreptățit să participe la procedura insolvenței;
 - B. nu este admisibilă invocarea compensației legale a datoriilor reciproce dintre un creditor înscris la masa credală și debitorul aflat în insolvență, de către un alt creditor îndreptățit să participe la procedura de insolvență a debitorului;
 - C. compensarea legală a datoriilor reciproce aparținând unui creditor înscris la masa credală și ale debitorului insolvent poate fi invocată și de către un alt creditor îndreptățit a participa la procedura de insolvență a debitorului respectiv, chiar și în lipsa dovedirii unui prejudiciu.
-

21 În materia coparticipării procesuale:

- A. dacă, prin natura raportului juridic sau în temeiul unei dispoziții legale, efectele hotărârii se întind asupra tuturor reclamantilor ori pârâților, actele de procedură îndeplinite numai de unii dintre ei sau termenele încuviințate numai unora dintre ei pentru îndeplinirea actelor de procedură le profită și celorlalți;
- B. mai multe persoane pot fi împreună reclamante sau pârâte doar dacă obiectul procesului este un drept ori o obligație comună sau dacă drepturile sau obligațiile lor au aceeași cauză;
- C. actele de procedură, apărările și concluziile unuia dintre reclamantși sau pârâți îi pot prejudicia pe ceilalți.

22 În cazul arătării titularului dreptului:

- A. pârâțul care deține un bun pentru altul sau care exercită în numele altuia un drept asupra unui lucru va putea arăta pe acela în numele căruia deține lucrul sau exercită dreptul, dacă a fost chemat în judecată de o persoană care pretinde un drept de creanță în legătură cu lucrul respectiv;
- B. cererea se depune înaintea primei instanțe în termenul prevăzut de lege pentru depunerea întâmpinării sau, dacă întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se poate face cel mai târziu la primul termen de judecată;
- C. dacă acela arătat ca titular al dreptului recunoaște susținerile pârâțului și reclamantul consimte, procesul va înceta, instanța pronunțând o hotărâre care va consfinți înțelegerea acestora.

23 În cazul reprezentării persoanelor fizice:

- A. mandatarul cu procură generală poate să reprezinte în judecată pe mandantul cetățean străin, chiar dacă acest drept nu i-a fost dat anume;
- B. avocatul care a reprezentat partea la judecarea procesului în primă instanță poate, chiar fără mandat, să introducă și să susțină orice cale de atac împotriva hotărârii pronunțate;
- C. în cazul în care mandatarul persoanei fizice este soț sau o rudă până la gradul al doilea inclusiv, acesta poate pune concluzii în fața oricărei instanțe, fără să fie asistat de avocat, dacă este licențiat în drept.

24 Este competentă teritorial:

- A. în soluționarea cererilor privitoare la moștenire care privesc mai multe moșteniri deschise succesiv, doar instanța ultimului domiciliu al ultimului defunct;
- B. instanța locului unde societatea are un dezmembământ fără personalitate juridică, pentru cererile în materie de societate, în legătură cu acte privind pe reprezentantul dezmembământului respectiv;
- C. exclusiv, pentru toate părțile, instanța exclusiv competentă pentru una dintre părți.

25 În materia probațiunii:

- A. regulile deontologice trebuie probate, în condițiile legii, de către cel care le invocă;
- B. reglementările locale trebuie dovedite de către cel care le invocă, numai la cererea părții care nu domiciliază sau nu își are sediul în localitatea respectivă;
- C. părțile nu pot solicita în căile de atac administrarea de probe pe care ele nu le-au propus în fața instanței, în condițiile legii.

26 În materia recuzării:

- A. încheierea de admitere a cererii de recuzare va arăta măsura în care actele îndeplinite de judecător vor fi păstrate, sub sancțiunea nulității;
- B. când hotărârea prin care s-a soluționat cauza este definitivă, încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii;
- C. când hotărârea prin care s-a soluționat cauza este definitivă, încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii.

27 Introducerea forțată în cauză a altor persoane:

- A. nu poate avea loc dacă părțile se împotrivesc;
- B. poate fi dispusă de către instanță în procedura contencioasă numai în cazurile expres prevăzute de lege;
- C. va fi dispusă de către instanță ori de câte ori are loc o transmisiune a calității procesuale, active sau pasive, după caz.

28 Dacă partea exercită o cale de atac neprevăzută de lege, diferită de cea corect menționată în dispozitivul hotărârii atacate:

- A. instanța de control judiciar va dispune recalificarea căii de atac, iar de la data pronunțării încheierii, pentru părțile prezente, sau de la data comunicării încheierii, pentru părțile care au lipsit, va curge un nou termen pentru declararea sau, după caz, motivarea căii de atac prevăzute de lege;
- B. instanța de control judiciar va respinge ca inadmisibilă calea de atac neprevăzută de lege, iar hotărârea va fi comunicată, din oficiu, tuturor părților care au luat parte la judecata în care s-a pronunțat hotărârea atacată, dată de la care va începe să curgă termenul pentru exercitarea căii de atac prevăzute de lege;
- C. instanța de control judiciar va respinge ca inadmisibilă calea de atac.

29 Decizia instanței de recurs prin care calea de atac a fost respinsă ca nefondată:

- A. poate fi atacată cu revizuire dacă obiectul pricinii nu se află în ființă;
- B. în principiu, poate fi atacată cu revizuire dacă este potrivnică și încalcă autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri definitive anterioare;
- C. poate fi atacată cu revizuire dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri noi.

30 În ceea ce privește procedura de comunicare a citației:

- A. dacă partea prezentă în instanță, personal sau prin reprezentant, nu a primit citația, procesul se amână la cererea părții interesate;
- B. când destinatarul locuiește într-un hotel sau într-o clădire compusă din mai multe apartamente și nu este găsit la această locuință a sa, agentul va afișa citația pe ușa principală a locuinței, întocmind un proces-verbal în acest sens;
- C. partea nu poate alege ca aceasta să îi fie comunicată la căsuța poștală.

31 Cererea de chemare în judecată:

- A. va putea fi respinsă ca inadmisibilă, în procedura prealabilă prevăzută de art. 200 C.proc.civ., dacă reclamantul nu se conformează dispoziției instanței de a depune o încheiere emisă de notarul public cu privire la verificarea evidențelor succesoriale prevăzute de Codul civil;
- B. trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității, motivele de drept, precum și probele propuse, pentru ca instanța să poată decide asupra calificării cererii;
- C. poate fi modificată, sub sancțiunea decăderii, până la primul termen la care reclamantul este legal citat.

32 Recursul:

- A. trebuie soluționat între părțile inițiale, nefiind permisă participarea vreunei persoane care nu a figurat în primă instanță și, respectiv, în apel;
- B. urmărește să supună instanței competente examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile;
- C. declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute de lege, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.

33 Apelul:

- A. soluționat în complet de divergență va fi rejudecat tot în complet de divergență dacă instanța de recurs a admis recursul și a casat decizia din apel pentru motivul nelegalei citări a părții pe tot parcursul judecării în apel;
- B. declarat împotriva încheierii de respingere în principiu a cererii de intervenție principală, dacă este întemeiat, are ca efect desființarea de drept a hotărârii pronunțate, iar cauza se va rejudeca de instanța în fața căreia s-a formulat cererea de intervenție de la momentul discutării admisibilității în principiu a acesteia;
- C. și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea decăderii.

34 Cu privire la recurs:

- A. acesta este admisibil dacă este declarat împotriva deciziei date în apel, în cazul în care instanța de apel a omis să se pronunțe asupra apelului incident, chiar dacă decizia de apel nu ar fi putut fi atacată cu recurs;
- B. când instanța de recurs constată că recuzarea a fost greșit respinsă, ea va casa hotărârea, dispunând trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel sau, atunci când calea de atac a apelului este suprimată, la prima instanță;
- C. decizia dată de instanța de recurs va cuprinde în considerente numai motivele de casare admise și analiza acestora.

35 Alegeți afirmația corectă:

- A. dacă experții pot să-și exprime de îndată opinia, aceștia vor fi ascultați chiar în ședință, iar părerea lor se va consemna într-un proces-verbal, care va fi semnat pe fiecare pagină și la sfârșitul său de judecător, grefier și experți, iar după terminarea ședinței de judecată, participanții la proces pot primi, la cerere, câte o copie a acestui proces-verbal;
- B. judecătorul care a luat parte la judecată este ținut să se pronunțe chiar dacă nu mai este judecător al instanței respective, cu excepția cazului în care, în condițiile legii, i-a încetat calitatea de judecător sau este suspendat din funcție; în această din urmă situație, procesul se repune pe rol, cu citarea părților, pentru ca ele să readministreze probele și să pună din nou concluzii în fața completului de judecată legal constituit;
- C. în toate cazurile, citarea prin publicitate se face afișându-se citația la ușa instanței, pe portalul instanței de judecată competente și la ultimul domiciliu cunoscut al celui citat, precum și prin publicarea citației în Monitorul Oficial al României sau într-un ziar central de largă răspândire.

36 În materia apelului:

- A. hotărârea primei instanțe poate fi atacată direct cu recurs, la instanța care ar fi fost competentă să judece recursul împotriva hotărârii date în apel, dacă părțile consimt expres, prin înscris autentic sau prin declarație verbală, dată în fața instanței de apel și consemnată într-un proces-verbal;
- B. în cazul indicării în mod greșit de către instanță a termenului pentru exercitarea căii de atac, dacă apelul a fost formulat cu respectarea indicației greșite a instanței, atrage curgerea unui nou termen pentru declararea sau, după caz, motivarea căii de atac prevăzute de lege, calculat de la data pronunțării încheierii prin care instanța de apel constată aceste împrejurări, pentru părțile prezente, sau de la data comunicării încheierii, pentru părțile care au lipsit;
- C. atunci când instanța dispune recalificarea căii de atac, termenul de declarare a acesteia curge din nou, fiind calculat de la data pronunțării încheierii, pentru părțile prezente, sau de la data comunicării încheierii, pentru părțile care au lipsit.

37 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 470, art. 478 alin. (2) și a art. 479 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 254 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în noțiunea de probe noi ce pot fi propuse și încuviințate în faza apelului se includ atât probele propuse în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată sau întâmpinare, cât și acelea care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea;
- B. în interpretarea și aplicarea sintagmei "până la soluționarea contestației la executare" din cuprinsul art. 719 alin. (1) din Codul de procedură civilă, suspendarea executării silite este limitată în timp până la soluționarea definitivă a contestației la executare;
- C. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 472 și art. 491 din Codul de procedură civilă, apelul/recursul incident sau provocat nu poate privi decât acea parte din hotărâre care a fost deja atacată prin apelul/recursul principal.

38 Cu privire la sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul dispozițiilor art.509 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a decis că:

- A. este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire referitor la situația în care, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții;
- B. nu este încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor;
- C. nu sunt încălcate principiul supremației Constituției și principiul legalității.

39 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că:

- A. securitatea rapoartelor juridice implică, între altele, ca soluția definitivă dată de instanțe cu privire la orice litigiu să nu mai fie repusă în discuție, astfel încât reglementarea unor căi de atac extraordinare în acest scop contravine Convenției;
- B. ori de câte ori într-o cauză este vorba de o acuzație în materie penală din perspectiva Convenției, instanțele naționale au îndatorirea de a-i asigura celui acuzat garanțiile procedurale aplicabile în materie penală, în special prezumția de nevinovăție;
- C. efectivitatea dreptului de acces impune ca un individ să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale, iar instanțele trebuie să facă tot ce se poate aștepta în mod rezonabil de acestea pentru a cita reclamantii și să se asigure că aceștia din urmă sunt la curent cu procedurile din care fac parte, inclusiv prin efectuarea tuturor demersurilor necesare pentru a asigura transmiterea citației și primirea acesteia de către parte.

40 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a stabilit că:

- A. articolul 1 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 trebuie interpretate în sensul că instanța unui stat membru care dorește ca un act de cercetare încredințat unui expert să fie efectuat pe teritoriul altui stat membru este obligată să recurgă la mijlocul de obținere a probelor prevăzut de aceste dispoziții pentru a putea dispune efectuarea acestui act de cercetare;
 - B. articolul 1 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 trebuie interpretate în sensul că instanța unui stat membru care dorește ca un act de cercetare încredințat unui expert să fie efectuat pe teritoriul altui stat membru nu este neapărat obligată să recurgă la mijlocul de obținere a probelor prevăzut de aceste dispoziții pentru a putea dispune efectuarea acestui act de cercetare;
 - C. articolul 1 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 trebuie interpretate în sensul că instanța unui stat membru care dorește ca un act de cercetare încredințat unui expert să fie efectuat pe teritoriul altui stat membru poate să recurgă la mijlocul de obținere a probelor prevăzut de aceste dispoziții pentru a putea dispune efectuarea acestui act de cercetare numai dacă există un acord reciproc în acest sens.
-

41 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a reținut că:

- A. nulitatea fuziunii sau divizării nu este o nulitate remediabilă - prin natura ei și prin caracterul ei special, axat pe protecția efectelor fuziunii sau divizării și, prin aceasta, a intereselor societăților participante;
- B. în practică, anularea de către instanța judecătorească a hotărârii adunării generale a acționarilor prin care se decide o fuziune, nu poate interveni la un moment diferit de hotărârea judecătorească de anulare a fuziunii;
- C. nu orice declarare a nulității hotărârii adunării generale a acționarilor antrenează automat și nulitatea fuziunii, întrucât, dacă situația este rectificată, nulitatea fuziunii nu mai poate fi declarată.

42 Prin sentința civilă, instanța de fond a admis în integralitate cererea de chemare în judecată introdusă pe rolul său la data de 23.10.2018, prin intermediul căreia reclamanta A a solicitat obligarea pârâtei B la plata sumei de 209.812 lei cu titlu de rest plată neachitat aferent facturii nr.X din 23.09.2015, plus dobânda legală penalizatoare de la data scadenței facturii situată la 30 zile de la data emiterii sale și până la data plății efective. A reținut prima instanță că, în cauză sunt întrunite elementele răspunderii civile contractuale întrucât factura emisă de reclamanta A în executarea raporturilor juridice cu pârâta B a fost achitată doar în parte de aceasta, rămânând neachitat restul solicitat și acordat prin sentința civilă pronunțată.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel societatea-pârâtă B, care a susținut că nu datorează suma la care a fost obligată de prima instanță, în mod greșit aceasta apreciind că plata facturilor demonstrează pre existența unui contract, întrucât dispozițiile legale incidente consacră plata parțială ca fiind un act de recunoaștere tacită a debitului, iar nu o recunoaștere expresă a raportului contractual.

Analizând apelul, instanța de apel va dispune:

- A. admiterea apelului, cu schimbarea în tot a sentinței civile apelate și respingerea acțiunii promovate de A, apreciind ca fiind temeinice susținerile dezvoltate în apel, în sensul că plata parțială poate dovedi doar suma de plată datorată de debitor, iar nu însăși raportul juridic stabilit între părți;
- B. admiterea apelului, cu schimbarea în tot a sentinței civile atacate și respingerea acțiunii introductive, reținând că plata parțială prezintă valențele unei prezumții simple ce nu a fost completată cu alte mijloace de probă doveditoare ale raportului contractual dintre părți;
- C. respingerea apelului, întrucât plata parțială reprezintă o manifestare de voință din partea apelantei pârâte, care atestă fără echivoc recunoașterea dreptului creditorului obligației de plată în cadrul raportului juridic încheiat de părți.

43 Prin cererea adresată Tribunalului, acționarii unei societăți pe acțiuni, care au lipsit la AGEA prin care s-a hotărât delegarea exercițiului atribuției vizând majorarea capitalului social al respectivei societăți către consiliul de administrație, au solicitat anularea hotărârii adoptate, demers motivat de lipsa cvorumului cerut de legea cadru în materie pentru validitatea deliberării asupra chestiunii în discuție. În concret, acționarii au învederat instanței faptul că hotărârea se impunea a fi luată cu o majoritate de cel puțin două treimi din drepturile de vot deținute de acționarii prezenți sau reprezentați, având în vedere chestiunea pusă în discuție și că, în realitate, aceasta a fost în final adoptată cu votul majorității acționarilor prezenți sau reprezentați, aspect de natură să o vulnerabilizeze. Prin sentința civilă pronunțată după administrarea probatoriului necesar în cauză, Tribunalul, constatând că hotărârea atacată a fost într-adevăr adoptată cu votul majorității acționarilor prezenți sau reprezentați, a respins acțiunea dedusă judecății ca nefondată.

În apel, reclamantii au reiterat criticile inițiale, iar în completarea acestora, au arătat că oricum hotărârea în discuție este nulă datorită unor vicii privind convocarea acționarilor. Au invocat necercetarea fondului de către prima instanță și trimiterea cauzei spre rejudecare aceluiași tribunal. Ce soluție va adopta instanța de apel:

- A. admiterea apelului, cu consecința schimbării în totalitate a sentinței și admiterii acțiunii astfel cum a fost formulată, reținând temeinicia și legalitatea criticilor vizând lipsa cvorumului cerut de lege pentru majorarea capitalului social al societății;
- B. respingerea apelului ca nefondat, reținând temeinicia și legalitatea sentinței și, pe cale de consecință, a faptului că hotărârea AGEA disputată s-a adoptat în condițiile legii;
- C. admiterea apelului, anularea sentinței și trimiterea cauzei aceleiași instanțe pentru rejudecare, reținând greșita aplicare a prevederilor legii cadru în materia cvorumului necesar pentru validitatea hotărârii AGEA a cărei anulare s-a solicitat.

44 Prin contestația la tabelul preliminar de creanțe întocmit de administratorul judiciar desemnat în cadrul procedurii insolvenței debitoarei X, debitoarea a contestat creanța Administrației Județene a Finanțelor Publice arătând că suma constatată prin decizia de impunere, temei al înscrierii, nu este corectă, societatea nu datorează impozit pe profit și contribuții la asigurări de sănătate, a formulat contestație la decizia de impunere și la finanțe. Administratorul judiciar nu a verificat creanța fiscală, înscriind-o ca atare. Solicită înlăturarea creanței contestate din tabel.

Judecătorul sindic a admis în parte contestația și a obligat administratorul judiciar să verifice pe fond creanța contestată.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel administratorul judiciar și creditoarea Administrația Județeană a Finanțelor Publice, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, susținând că administratorul judiciar nu poate efectua o astfel de verificare, iar creanța este certă, lichidă și exigibilă și constatată printr-un titlu executoriu ce nu a fost anulat.

Curtea de apel:

- a admis apelurile declarate, a schimbat soluția în sensul respingerii cererii debitoarei, reținând că administratorul judiciar nu verifică în nicio împrejurare creanțele bugetare, iar decizia de impunere, temei al înscrierii în tabel nu a fost anulată;
- a respins apelurile declarate, reținând că rezultă din lucrările dosarului că administratorul judiciar nu a verificat conform art. 105 alin. 1 și 2 și art. 106 din Legea nr. 85/2014 creanța;
- a admis apelurile declarate, a schimbat sentința pronunțată de judecătorul sindic, în sensul că a admis în parte contestația debitorului și a dispus admiterea creanței fiscale la masa credală trecută provizoriu până la finalizarea contestației de către instanța de contencios administrativ, reținând că administratorul judiciar nu are atribuția de a verifica pe fond creanțele bugetare constatate prin titluri executorii, contestate în termenul legal în fața instanței specializate, dar până la finalizarea contestației de către instanța de contencios administrativ aceste creanțe fiscale sunt trecute provizoriu în tabel.

45 Prin sentința civilă pronunțată de Tribunal la data de 20.01.2021 a fost constatată decăderea reclamantei A S.R.L. din dreptul de a solicita rezoluțiunea pentru vicii ascunse a contractului de vânzare cumpărare încheiat cu societatea B S.R.L. la data de 18.11.2019. Tribunalul, respingând acțiunea, a reținut ca întemeiate susținerile societății-reclamante în sensul că cele două utilaje industriale pe care le-a achiziționat de la pârâtă la data de 18.11.2017 s-au dovedit a avea un randament mai scăzut decât cel menționat în oferta de vânzare ce i-a fost transmisă de societatea vânzătoare, și anume înregistrau fiecare o capacitate de prelucrare de 16.5 kg pulbere azotat de sodiu per oră, față de capacitatea de prelucrare de 40 kg pulbere azotat pe aceeași unitate de timp prezentată de pârâtă. Cu toate acestea, prima instanță a reținut temeinicia excepției invocată în conținutul întâmpinării depusă în termen legal la dosar de societatea pârâtă, prin care aceasta a invocat decăderea reclamantei din dreptul de a solicita rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, întrucât nu a informat-o într-un termen rezonabil de la data descoperirii pretinselor vicii și, în orice caz, nu în termenul de două zile lucrătoare aplicabil vânzărilor între profesioniști. În calea de atac a apelului, fără a nega nerespectarea termenului legal de încunoștiințare a intimatelor vânzătoare cu privire la viciile descoperite, apelanta-reclamantă A S.R.L. a arătat că a agreeat expres cu societatea intimată asupra capacității de prelucrare a bunurilor vândute, iar aceasta a dat dovadă de rea credință, ascunzându-i capacitatea reală de prelucrare a bunurilor vândute, întrucât anterior perfectării vânzării i-a prezentat un alt utilaj, de același tip însă cu cele achiziționate, a cărui capacitate de prelucrare, în cadrul probei tehnice efectuate, a fost cea menționată în ofertă, respectiv 40 kg pulbere azotat pe oră. Intimata-pârâtă B S.R.L. a depus întâmpinare în care a solicitat respingerea apelului promovat, susținând temeinicia soluției dispuse de prima instanță sub aspectul constatării decăderii apelantei din dreptul de a solicita rezoluțiunea contractului încheiat cu aceasta. A mai susținut intimata că, în cauză, oricum nu putea interveni răspunderea sa pentru vicii, întrucât utilajele vândute funcționează conform naturii acestora, apelanta cunoștea că nu sunt noi, iar părțile nu au prevăzut vreun pact comisoriu referitor la modalitatea de funcționare a utilajelor respective.

Soluționând apelul, Curtea de Apel va dispune:

- admiterea apelului, schimbarea în tot a soluției și, ca efect al reținerii relei-credințe a intimatelor, dedusă din prezentarea efectuată anterior perfectării între părți a contractului de vânzare, admiterea cererii de chemare în judecată, întrucât valorează viciu ascuns și acele caracteristici ale bunurilor vândute asupra cărora părțile au convenit expres;
- respingerea căii de atac, reținând că în mod temeinic prima instanță a constatat că apelanta-reclamantă este decăzută din dreptul de a solicita rezoluțiunea vânzării, nerespectarea termenului legal de invocare a viciilor în contractele între profesioniști, fiind, de altfel, necontestată;
- respingerea apelului, cu schimbarea considerentelor primei instanțe, în sensul că o capacitate diminuată de prelucrare a utilajelor achiziționate de apelantă nu este echivalentă unor vicii ascunse ale lucrului.

46 Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit prin decizie în interesul legii:

- A. că necompetența materială procesuală poate fi invocată de părți ori de judecător doar în fața primei instanțe, până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și pot pune concluzii, în condițiile legii; invocarea excepției de necompetență materială de soluționare a cauzei ulterior acestui moment procesual nu mai este posibilă, având loc o consolidare a competenței materiale procesuale în mod definitiv în privința instanței pe rolul căreia a fost introdusă cererea;
- B. că instanța care primește dosarul după invocarea tardivă a necompeteței se transformă într-o instanță de control judiciar cu privire la aplicarea regulilor de invocare a excepției necompetenței materiale procesuale, fapt posibil numai dacă această instanță este superioară în grad celei care a declinat competența;
- C. că instanța care judecă conflictul de competență trebuie să determine competența în abstracto, prin aplicarea regulilor de stabilire a competenței, mai cu seamă când este vorba despre norme privind competența exclusivă.

47 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a apreciat că:

- A. dispozițiile art.142 alin.(1) teza întâi și ale art.145 alin.(1) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care motivul de netemeinicie se raportează la calitatea de parte a curții de apel în raza căreia funcționează instanța investită cu judecarea litigiului;
- B. având în vedere marja pe care o au statele membre, în lipsa oricărei aparențe de restrângere nerezonabilă sau disproporționată a dreptului de acces la justiție, dispozițiile art. 13 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu încalcă nici art. 20 și art. 31 din Constituție și nici art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar organizarea unui sistem judiciar care impune ca ultima cale de atac introdusă la o instanță superioară să fie formulată doar prin avocat este comună mai multor sisteme judiciare ale statelor membre ale Convenției menționate;
- C. competența executorului judecătoresc de a verifica dacă înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, constituie, potrivit legii, titlu executoriu [art.666 alin.(5) pct.2 din cod] se suprapune cu competența instanței judecătorești ca în procedura învestirii cu formulă executorie a acestuia să verifice dacă înscrisul întrunește toate condițiile de formă cerute de lege pentru a fi titlu executoriu, ceea ce echivalează cu posibilitatea acordată executorului judecătoresc de a controla legalitatea unei hotărâri judecătorești.

- 48 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul judecătorei, reclamantul A a solicitat obligarea pârâților municipiul X și Administrația Domeniului Public a municipiului X la plata despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat reclamantului prin căderea unui arbore situat pe domeniul public al autorității administrativ-teritoriale, pe autoturismul său, în temeiul răspunderii civile delictuale pentru prejudiciile cauzate de lucruri.
- Pârâțul municipiul X, prin întâmpinare, a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că printr-o hotărâre de consiliu local a fost constituit dreptul de administrare a domeniului public al unității administrativ-teritoriale în favoarea pârâtei Administrația Domeniului Public a municipiului X, acestea din urmă revenindu-i, printre altele, și obligația de a întreține arborii și spațiile verzi de pe raza municipalității, inclusiv prin toaletarea sau tăierea arborilor. Pe fond, pârâțul municipiul X a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât evenimentul s-a datorat unui caz de forță majoră, respectiv unei vijelii care a avut loc în luna iunie a anului anterior.
- Pârâta Administrația Domeniului Public a municipiului X a depus întâmpinare și a invocat, la rândul său, excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că, într-adevăr, printr-o hotărâre de consiliu local a fost constituit în favoarea sa dreptul de administrare a domeniului public al unității administrativ-teritoriale, însă prin acea hotărâre s-a prevăzut expres că lucrările de toaletare sau tăiere a arborilor aflați pe domeniul public nu se realizează decât potrivit programului adoptat de către consiliul local și avizat de structura de specialitate din cadrul primăriei. Totodată, Administrația Domeniului Public a municipiul X mai arată că, potrivit art. 867 alin. (2) C.civ., consiliul local controlează modul de exercitare a dreptului de administrare. Pe fond, Administrația Domeniului Public a municipiului X a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru același motiv ca pârâțul municipiul X.
- Judecătoria, prin sentință, a respins excepțiile lipsei calității procesuale pasive a pârâților, ca neîntemeiate. Totodată, judecătoria a admis în parte acțiunea reclamantei, obligând Administrația Domeniului Public a municipiului X la plata despăgubirilor, respingând, pentru rest, cererea ca neîntemeiată.
- Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut, în esență, că apărările pârâtelor în susținerea excepțiilor peremptorii invocate vizează, de fapt, fondul raportului juridic litigios, în cauză nepunându-se problema unei lipse a calității procesuale pasive, din moment ce ambele pârâte au o legătură cel puțin aparentă cu problema dedusă judecătii. Totodată, potrivit hotărârii de consiliu local de constituire a dreptului de administrare a domeniului public, puterea de direcție, supraveghere și control a fost transmisă de către pârâțul municipiul X pârâtei Administrația Domeniului Public a municipiului X, astfel încât răspunderea pentru prejudiciul cauzat de arborele căzut pe mașina reclamantului îi revine în integralitate acestei din urmă pârâte.
- Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta Administrația Domeniului Public a municipiului X. În motivare, apelanta a reluat, în esență, apărările sale formulate în primă instanță, arătând că intimatul municipiul X este răspunzător pentru paguba pricinuită reclamantului.
- Intimatul-reclamant A a depus întâmpinare, solicitând respingerea apelului ca nefondat.
- Intimatul-pârât municipiul X nu a depus întâmpinare.
- Tribunalul, prin decizie, a respins apelul intimatei-pârâte ca nefondat, pentru aceleași argumente ca cele reținute de către judecătoria.
- Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către intimata-pârâtă Administrația Domeniului Public a municipiului X, aceasta invocând motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ..
- Astfel, recurenta a criticat decizia instanței de apel întrucât aceasta a interpretat și aplicat greșit dispozițiile legale privind titularul pazei juridice în materia răspunderii civile delictuale pentru prejudiciile cauzate de lucruri.
- Curtea de Apel, cu ocazia deliberării, reține că, într-adevăr, paza juridică asupra arborilor de pe domeniul public al unității administrativ-teritoriale aparține pârâțului municipiul X, instanța de apel interpretând și aplicând greșit legea.
- În aceste condiții, instanța de recurs:**
- va admite recursul, va casa decizia recurată și, rejudecând apelul, îl va admite schimbând în parte sentința primei instanțe, în sensul că: va admite în parte cererea de chemare în judecată față de pârâțul municipiul X, pe care îl va obliga la plata despăgubirilor, și va respinge, pentru rest, cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată;
 - va respinge recursul ca nefondat, reținând că noțiunea de pază juridică se circumscrie unei împrejurări de fapt a cărei apreciere este incompatibilă cu recursul, astfel încât dezlegarea instanțelor de fond cu privire la acest aspect nu poate fi cenzurată în recurs;
 - va admite recursul, va casa decizia recurată și, rejudecând apelul, îl va admite, schimbând în parte sentința primei instanțe în sensul respingerii cererii de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu pârâta Administrația Domeniului Public a municipiului X, ca neîntemeiată.

49 Reclamantul X a formulat acțiune în rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, împotriva pârâtului Y. Acesta din urmă a depus întâmpinare în termen, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată și obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată, sens în care a depus la dosar dovada plății onorariului avocatului său. În urma probatoriului administrat, instanța a respins cererea reclamantului ca nefondată, fără a se pronunța asupra cererii pârâtului cu privire la plata cheltuielilor de judecată. Hotărârea a fost comunicată legal ambelor părți la data de 01.03.2021.

Reclamantul X a declarat apel împotriva sentinței la data de 15.04.2021, depus personal la registratura instanței, criticând soluția primei instanțe asupra cererii sale și solicitând schimbarea în tot a sentinței.

Pârâtul Y a depus întâmpinare și apel incident, în termenul legal, solicitând instanței respingerea apelului principal ca nefondat, precum și ca instanța de apel, soluționând apelul incident, să îl oblige pe reclamant la plata cheltuielilor de judecată în primă instanță, așa cum fuseseră solicitate.

Reclamantul X, intimat în apelul incident, a invocat inadmisibilitatea acestei din urmă cereri, întrucât pârâtul avusese la îndemână cererea de completare a sentinței, pe care însă nu a formulat-o.

La primul termen de judecată în apel, instanța a invocat din oficiu excepția tardivității apelului principal, a dat cuvântul asupra acesteia, în subsidiar asupra excepției inadmisibilității apelului incident și asupra fondului ambelor apeluri.

Prin decizia de apel:

- A. va fi respinsă excepția tardivității apelului, cu motivarea că trebuia invocată de către pârâtul Y, va fi admisă excepția inadmisibilității apelului incident, apelul principal va fi soluționat pe fond, iar apelul incident va fi respins ca inadmisibil;
 - B. va fi admisă excepția tardivității apelului principal, cu consecința rămânării fără efect a apelului incident;
 - C. vor fi respinse atât excepția tardivității apelului principal, cât și excepția inadmisibilității apelului incident, ambele apeluri fiind analizate pe fond.
-

50 Prin acțiunea înregistrată pe rolul Judecătorei sectorului 2 București la data de 18.05.2018, reclamantul X a solicitat obligarea în solidar a pârâților Penitenciarul Poarta Albă, Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice pentru condițiile necorespunzătoare de detenție suferite de la încarcerarea sa în data de 11.04.2016 și până la momentul soluționării procesului.

Penitenciarul Poarta Albă a depus întâmpinare, solicitând respingerea cererii ca neîntemeiată, motivând că reclamantul nu a fost deținut în condiții necorespunzătoare.

Pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice au depus întâmpinări, invocând fiecare în parte excepția lipsei calității procesuale pasive în ceea ce îi privește. Astfel, ambii pârâți au arătat că, potrivit art. 222 din C.civ., „persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă și nici persoana juridică subordonată nu răspunde pentru persoana juridică față de care este subordonată, dacă prin lege nu se dispune altfel”, iar conform art. 224, alin. (1) din același act normativ, „dacă prin lege nu se dispune altfel, statul nu răspunde decât în mod subsidiar pentru obligațiile organelor, autorităților și instituțiilor publice care sunt persoane juridice și niciuna dintre aceste persoane juridice nu răspunde pentru obligațiile statului.”

Prin urmare, întrucât pârâțul Penitenciarul Poarta Albă este o instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, rezultă în mod evident că pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român nu pot fi atrași în prezenta cauză, fiind lipsiți de calitate procesuală pasivă.

Judecătoria sectorului 2 București, prin s.civ. 1234/19.02.2019, a respins excepțiile procesuale invocate, precum și cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiate.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel reclamantul, solicitând admiterea cererii sale de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

Intimații nu au depus întâmpinare.

Tribunalul București, prin dec.civ. nr. 5678/27.09.2020, a admis apelul reclamantului, a schimbat în tot sentința apelată și a admis cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, pentru motivul de nelegalitate prevăzut de pct. 5 al art. 488 alin. (1) C.proc.civ., reiterând excepția lipsei calității procesuale pasive invocată în primă instanță și criticând decizia instanței de apel sub acest aspect.

Curtea de apel:

- A. va respinge recursul ca nefondat;
- B. va analiza excepțiile peremptorii invocate în recurs, întrucât acestea sunt excepții absolute care pot fi invocate în orice stare a pricinii;
- C. va admite recursul, va casa decizia recurată și va rejudeca apelul cu consecința admiterii acestuia și schimbării în parte a sentinței primei instanțe în sensul admiterii excepțiilor lipsei calității procesuale pasive invocate și a respingerii cererii de chemare în judecată față de pârâții Administrația Națională a Penitenciarelor și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice ca atare, păstrând celelalte dispoziții ale sentinței atacate.